

Slovenski hmeljar

Prvi strokovni list za hmeljarstvo * Glasilo Hmeljarske zadruga, r. z. z. o. z. * Izhaja redno vsak drugi petek * Naročnina letno 20 din, za inozemstvo 40 din, posamezna številka stane 2 din * Uredništvo in uprava: Celje, Cankarjeva ulica 4 — Telefon št. 196

Leto X.

Celje, 10. novembra 1939

Štev. 23

Tako pa ne

Zanimanje in povpraševanje za naš letošnji pridelek je bilo izredno živahno, kakor že dolgo ne. V začetku zaradi negotovosti izvoza kupčija sicer ni mogla priti prav v tek, četudi je bilo zanimanja že tedaj dovolj, kakor hitro pa je bil izvoz preko Italije v Zedinjene države Severne Amerike vsaj kolikor toliko zagotovljen, je postala kupčija takoj živahnejša. Dočim so se gibale cene prvotno le okoli 35—40 din za kg, so se zaradi vedno bolj živahnega povpraševanja začele kmalu dvigati in dosegle končno tudi 60 in 62 din za kg. Nobenega dvoma ni, da je živahno zanimanje in povpraševanje za naš letošnji pridelek pripisati tudi okolnosti, da je izvoz žlahtnega hmelja drugih provenienec iz Evrope v prekomorske države mnogo bolj otežkočen, če ne docela nemogoč, toda brez dvoma je živahno kupčijo in dobro ceno treba pripisati tudi izborni kakovosti našega hmelja, ki se po svoji pivovarski vrednosti lahko uspešno meri z žlahtnim hmeljem vsake druge proveniencie. Končno pa smo letos tudi pridelali prav lepo ter v vsakem oziru in zlasti tudi v barvi brezhibno blago, četudi se je nabralo nekoliko bolj pičlo.

S hmeljem je pač križ ter odreže enkrat bolje ta in drugič zopet druga provenienca, pri tem pa seveda igra moč navade, tradicija ter bolj ali manj izdatna propaganda tudi zelo važno vlogo. Na vsak način pa si je naš hmelj zaradi svoje izborne kakovosti in visoke pivovarske vrednosti zadnje čase utrl pot že v marsikatero pivovarno, kjer so ga še pred nekaj leti odločno odklanjali, ker ga še niso prav poznali pod njegovim pravim imenom. In če bomo na tej poti vztrajali ter storili vse, da pridelamo vsako leto glede kakovosti in zlasti tudi glede barve čim boljše blago, potem se bo naš hmelj vpeljal vedno bolj v pivovarski industriji širom sveta, zlasti pa v fistih državah, kjer hmelja ne pridelujejo ali vsaj ne dovolj in ga morajo uvažati.

Porabiti pa moramo v ta namen, da namreč naš hmelj čim bolj vpeljemo, seveda vsako priliko, kajti star pregovor pravi, da prilika enkrat zamujena, ne vrne se nobena.

Kako so prodajali drugod, je težko ugotoviti. Vojno stanje, v katerem se nahajajo največje evropske države, je brez dvoma potek mednarodne uvozne in izvozne trgovine docela spremenilo. Vsekakor pa je dejstvo, da češki žateški hmelj, za katerega se cene še svobodno gibajo, letos še ni mogel doseči nad 27—35 K, to je 40—52 din za kg. Gotovo je več različnih in deloma tudi prav tehtnih ter izrednih razlogov za to, da je češki žateški

Gnojenje hmelja s kalijem

V jeseni, najbolje v novembru, moramo dati hmelju polovico potrebne količine kalija. Drugo polovico damo spomladi.

Sedaj jeseni gnojimo

Na 1000 rastlin

s 48—52% nim žvepleno kislim kalijem 40 kg
ali s 40% kalijevo soljo 50 kg

po oralu

s 48—52% nim žvepleno kislim kalijem 120 kg
ali s 40% kalijevo soljo 150 kg

po hektarju

s 48—52% nim žvepleno kislim kalijem 200 kg
ali s 40% kalijevo soljo 250 kg

Bolje deluje 48—52% žvepleno kislil kalij, ki ne vsebuje klora

Če hmeljsko rastlino založimo dovoljno s kalijem, dobimo obilnejše in tudi glede kakovosti čim najboljše pridelke in tako dosežemo boljšo odkupno ceno

hmelj zaostal v ceni letos celih 10 din pri kg za našim, vendar o teh zaenkrat ne moremo podrobneje razpravljati. Pripomniti moramo le, da so češki hmeljarji imeli letos smolo z vremenom in da zato pridelek ni izpadel najbolje ter je zlasti v barvi brezhibno blago bilo zelo redko. Če sedaj češki hmeljarji zavidajo nam boljše cene, morda res ni lepo, vsekakor pa razumljivo, saj zavist je prav običajna, četudi ne lepa čednost zlasti med hmeljarji. Toda nekaj, kar ne drži, pri tem le ni treba trditi.

V poročilu iz češkega žateškega okoliša z dne 21. oktobra, kjer se omenja tudi gibanje cen pri nas, se namreč trdi, da se še nikdar v zgodovini ni pripetilo, da bi bil naš hmelj dražji kakor češki žateški, s katerim se glede izdatnosti nikdar ne more meriti, kakor dokazujejo številne/izkušnje pivovarn iz zadnjih časov. Če se gremo na ta način, potem moramo predvsem pripomniti, da so se prav nasprotno številne pivovarne v zadnjih časih na podlagi lastnih izkušenj prepričale, da se naš štajerski hmelj ne samo lahko meri z žateškim, temveč da ga po svoji izdatnosti še nadkriljuje. Toda če smo s smotno propagando priporočali naš hmelj, nikdar nismo zatrjevali, da je boljši kot ta ali oni, temveč d o k a z a l i njegovo pivovarsko vrednost in priporočili pivovarski industriji, da naj se z lastnimi poskusi prepriča o njem. Tako mislimo, da je prav in pošteno, pa je bilo zato tudi uspešno! Prav tako ne drži trditve, da se še nikdar v zgodovini ni pripetilo, da bi naš hmelj bil dražji kakor češki žateški. Često se to seveda še ni moglo pripetiti, ker je zgodovina s a m o s t o j n e g a našega hmeljarstva razmeroma še zelo zelo kratka, doba pa, odkar si naš hmelj pod svojim pravim imenom utira pot v pivovarsko industrijo, pa še krajša. Vkljub temu pa tudi v tej kratki zgodovini že najdemo leta, ko je bila kupčija pri nas živahna in tudi cene višje kakor v Žatcu ter je žateški hmelj moral počakati, da je bil naš v glavnem razprodan in se je šele potem razgibala kupčija tudi zanj ter so si opomogle cene. Le pokličimo si v spomin leto 1931, ko smo prodajali pri nas v septembru po 10—13 din za kg, dočim žateški ni dosegel nad 11 din, pa leto 1934, ko se je plačevalo v začetku sezone pri nas do 70 din za kg in v Žatcu le 66 din; seveda so si v Žatcu cene opomogle, toda šele potem, ko je bilo pri nas najboljše blago že razprodano.

Tako je torej s to zadevo. Vsak si rad pomaga, kakor najbolje ve in zna in tega mu tudi nihče zameriti ne more. Konkurenca je bila in bo, toda biti mora vsaj lojalna. Pri nas je letošnji pridelek v glavnem razprodan in če oživi sedaj bolj kupčija

v češkem žateškem okolišu ter se cene dvignejo visoko nad naše, kakor se je to že nekajkrat zgodilo, slovenski hmeljarji našim češkim tovarišem to prav iz srca privoščimo. Zapostavljati našega hmelja pa ne bomo pustili nikomur in zoper vsake take poskuse bomo vedno odločno nastopili, pa če je potem komu prav ali ne. Prav nič nimamo proti visokim cenam hmelju raznih drugih provenienc, toda na vsak način jih v lastnem interesu upravičeno v prvi vrsti tudi našemu privoščimo.

J. Barth in sin:

O hmelju 1938/39

(Nadaljevanje.)

V začetku sezije letnika 1938 so plačevali od 18—20 c (7—8 din), vendar kupčija ni šla od rok, ker so mnogi producenti čakali na nove določbe. Šele kasneje je trg oživel, posebno še, ko je vlada dovolila producentom posojilo za letnik 1937 in 1938.

Cene hmelja 1938 so se sukale od 18—23 c (7—10 din) v raznih krajih. Sredi januarja so dobili večji del vsi producenti zagotovilo za posojilo za še neprodan hmelj letnika 1938, ki so ga potem prodali po 24—25 c (10—11 din).

Decembra 1938 so nekateri prodali hmelj za tri leta naprej po 20 c (8 din), od februarja dalje pa se je razvila zelo živahna predprodaja, in sicer po 20—21 c (8—9 din) za navadni hmelj in po 22 do 25 c (9—10 din) za boljši hmelj. Na ta način se je prodalo vnaprej kakih 60 % skupnega pridelka. Koncem maja 1939 so cenili ves vnaprej nakupljeni hmelj letnika 1939 na 70.000 bal.

Dne 11. avgusta 1938 je vlada potrdila pogodbo »Agricultural Adjustment Administration«, ki so jo napravili producenti, pivovarnarji in trgovci po dolgem posvetovanju. Ta uredba uravnava hmeljarstvo v Oregonu, Washingtonu in Kaliforniji in je bila izdana najprej samo za poskus za leto 1938 in leto 1939; stopila pa je takoj v veljavo. Določa množino hmelja za prodajo, in sicer 129.550 stofov za vsako leto. Lahko se ta množina tudi poveča po potrebi; tako je bilo določeno za letnik 1938 skupaj 135.000 stofov, vendar je tu zapopadenega še 5450 stofov hmelja, ki je bil še pred tem prodan z raznimi pogodbami. Za leto 1939 se bo določila množina takoj, ko bo mogoč pregled letine.

Uredba predvideva za vsakega producenta določeno množino, ki jo sme prodati, in sicer v razmerju njegovega pridelka do celokupne določene množine. Hmeljarji dobijo certifikate (potrdila) za prodajo dopustni hmelj, in sicer samo za določeno

množino; le tak hmelj se lahko oddaja v mednarodni kupčiji. Celó za hmelj prejšnjih letnikov morajo imeti certifikate. Kakor je množina hmelja določena, vendar kakovost in stalna cena nista določeni. — Določuje pa te množine komisija, ki sestoji iz 16 članov kontrole, komiteja producentov in komiteja svetovalcev iz vseh treh držav. Pregledovanje se je pričelo v drugi polovici avgusta. Producentom se je svetovalo, da naj medtem, ko se določuje množina pridelka, pustijo neobranega kakih 20 % pridelka, da si s tem prihranijo stroške za obdelavo onega hmelja, ki ne bo pripuščen na trg zaradi prevelike množine.

Določevanje dopustne množine za posamezne producente je bilo končano v septembru. Kontrola je ugotovila za letnik 1938 v vseh treh državah 159.375 stotov. Neobranega je ostalo kakih 19.841 stotov, in sicer že v soglasju z nestrpnim krčenjem na podlagi določil uredbe. Ob koncu leta 1938 je bilo vsega hmelja, za katerega so bili izdani certifikati, v vseh treh državah 93.008 stotov in brez certifikatov 40.188 stotov.

Uredba o trgovanju, ki je stopila 15. avgusta 1938 v veljavo, napravlja v mnogih ozirih vtis poskusa in se bo gotovo v teku časa in na podlagi raznih izkušenj v marsikaterem oziru spremenila. Treba bo povečati kupno moč producentov, da se bodo lahko na trgu prilagodili že vnaprej predvideni potrebi. Tudi želijo producenti, da bi se jim že vnaprej določila množina, da si s tem prihranijo stroške za neobrani hmelj.

(Dalje prih.)

Razno

Cene so primerne za češki žateški hmelj. Tako je namreč ugotovil najvišji urad za določanje cen, češ, da so letošnje cene za hmelj z narodno-gospodarskega stališča upravičene in da zato intervencija ne bi bila umestna.

Konsum piva v USA se zopet dviga in je do avgusta letošnjega leta znašal nad 2 % več kakor v isti dobi lanskega leta.

Hmeljarska poročila

Savinjska dolina: Pri slej ko prej čvrsti tendenci se je zadnjih štirinajst dni nadaljevalo z vnovčevanjem letošnjega pridelka. Cene so ostale v glavnem nespremenjene in se je plačevalo slej ko prej 58–62 din za kg. Sicer pa so neprodane zaloge v prvi roki že zelo pičle in menda ne bodo znašale več nad 500 stotov. Tudi odprava nakupljenega blaga je šla letos izredno hitro od rok in se je izvozilo doslej že nad 75 % celokupnega pridelka.

Vojvodina: Letošnji pridelek je v glavnem razprodan in neprodane zaloge v prvi roki menda ne znašajo

več niti 100 stotov. Vkljub temu pa je še vedno nekaj zanimanja in povpraševanja ter se plačuje za pičlo še razpoložljivo blago 50–57 din za kg. Hmeljarji se pripravljajo, da v prihodnjem letu površino hmeljskih nasadov znatno povečajo.

Nemčija: V hmeljski kupčiji je tendenca slej ko prej pretežno bolj mirna, vendar čvrsta, ker je zlasti za izvoz še vedno dovolj zanimanja in povpraševanja. Iz prve roke je letošnji pridelek že močno razprodan in je zato oživela bolj kupčija iz druge roke. Največ zanimanja je za boljše blago, ki pa je že zelo redko. Cene so ostale v glavnem nespremenjene in se v stari Nemčiji kakor tudi v sudeških okoliših plačuje slej ko prej 3,20–4 RM, to je 46–57 din za kg, le za najboljše žateško blago izjemoma tudi še do 4,80 RM, to je 69 din za kg. V Žatcu je bilo oznamkovanih doslej 18.917 tovrstov v skupni kosmati teži 21.643 stotov letošnjega pridelka.

Češkomoravska: Živahno zanimanje in povpraševanje v hmeljski kupčiji traja dalje in je zaključna tendenca čvrsta, zlasti za boljše blago, ki pa je že prav redko. Cene so ostale v glavnem nespremenjene in za letošnji pridelek se plačuje slej ko prej žatec 27–35 K, to je 40–53 din, in Roudnice 22–26 K, to je 30–40 din za kg. Znamkovano je doslej letošnjega češkega žateškega pridelka 6221 stotov.

Francija: Ni nobenih poročil.

Poljska: Hmelj iz bivše Poljske, kolikor se ga je sploh pridelalo in obralo, bo Nemčija predvidoma že letos vključila v svoje gospodarstvo s hmeljem.

Belgija: Pri sicer bolj mirni, vendar čvrsti tendenci so ostale na tržišču cene v glavnem nespremenjene in se plačuje za letošnji pridelek Alost in Poperinghe 16 do 25 bfrs, to je 24–35 din za kg.

Anglija: Vsa poročila izostala.

Amerika: V hmeljski kupčiji prevladuje slej ko prej zelo čvrsta tendenca. Na tržišču notira domači pridelek letošnji 47–50 din in brez semena tudi 55–58 din, lanski 29–35 din in predlanski 13–18 din za kg; iz prve roke se plačuje letošnji pridelek po 39–41 din za kg. Cene so zato tako čvrste, ker še ni gotovo, če bo za prihodnje leto določena večja množina hmelja, ki se bo smel pridelati in vnovčiti, kakor pa je bila letos; pivovarska industrija namreč to odločno zahteva.

Za dobro voljo

Odkritosrčnost.

»Ali je res,« je vprašal šef svojega uradnika, »da se je naš sluga o meni grdo izrazil?«

»Da, gospod, rekel je, da ste osel!«

»In kaj je še rekel?«

»Rekel je, da vam to lahko dá pismeno.«

»Zakaj mu niste rekli, naj to napiše. Imeli bi pismen dokaz za sodišče.«

»Ker ... ker sem mu na besedo verjel.«

Ni radovedna.

On: »Kaj, že zopet nova obleka? Kaj pa misliš, odkod naj jemljem denar za vse to?«

Ona: »Ah, dragi možiček, saj veš, da nisem radovedna.«

Vzajemna zavarovalnica v Ljubljani

sprejema vse vrste zavarovanj proti požaru: poslopja, vse premičnine, hmelj, zvonove, steklo, nezgode, vlom, jamstvo, avto-kasko, življenjska zavarovanja v vseh kombinacijah in posmrtninska zavarovanja »Karitas«.

Zastopniki v vsaki župniji.

Podružnica: Celje, Vodnikova ulica 2

Hranilnica Dravske banovine Celje — Ljubljana — Maribor

Pupilarno varen zavod.
Obrestovanje najugodnejše.

**Za vloge in obresti jamči Dravska banovina
z vsem premoženjem in vso davčno močjo.**

Izročajte denar

v zaupanja vredne domače denarne zavode, da se omogoči z oživitvijo denarnega obtoka delavoljnim našim ljudem zopet delo in kruh.

CELJSKA MESTNA HRANILNICA

(v lastni palači pri kolodvoru)

Vas vabi, da ji zaupate tudi Vi svoje prihranke, ker Vam nudi zanje s svojim premoženjem popolno varnost. Mesto Celje jo je ustanovilo že pred 72 leti in tudi še samo jamči zanjo z vsem svojim imetjem in z vso svojo davčno močjo.

Denarju, ki ga vložite, je vsakočasna, nemudna izplačljivost strogo zajamčena.

Opozarjamo vse hmeljarje in kmetovalce sploh na važnost

GNOJENJA!

Na razpolago imamo sledeče vrste gnojil:

RUDNINSKI SUPERFOSFAT 16% in 18%
KOSTNI SUPERFOSFAT RMF 18/19%
FOSFATNO ŽLINDRO 6/10/18%

razen teh dobavljamo:

**MEŠANA GNOJILA, ZLASTI KAS
KOSTNO IN APNENČEVO MOKO**

nadalje imamo stalno na zalogi:

KALIJEVO SOL 40% ZA GNOJENJE
ČILSKI SOLITER 16% ZA GNOJENJE

Vsa navedena gnojila prodajamo po najnižjih dnevnih cenah

Vprašanja in naročila na:

TOVARNO KEMIČNIH IZDELKOV V HRASTNIKU D. D.
ali njeno podružnico v Celju

Sprejema hranilne vloge in jih obrestuje najbolje. Denar je pri njej naložen popolnoma varno. Za hranilne vloge jamči poleg rezerv in hiš nad 4000 članov - posestnikov z vsem svojim premoženjem

Ljudska posojilnica v Celju

registrovana zadruga z neomejeno zavezo

v novi, lastni palači na voglu
Kralja Petra ceste in Vodnikove ulice